

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI.

Nr. 48 (258)

27. novembril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas . . . . . Mk. 1000.—
                   poolaastas . . . . . 500.—
                   veerandaastas . . . . . 250.—
 Siseministeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
                   aastas . . . . . Mk. 800.—
                   poolaastas . . . . . 400.—
                   veerandaastas . . . . . 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—
 Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Kuulutuste hinnad:
 1/1 lehek. Mk. 4000.—   1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.—   1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.—   1/16 „ „ 250.—
 Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75^o0, tekstis 100^o0 kallim.
 Aadressi muutmise 30 mk.
 Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) Aleks. Kann, Altkäemaks N. S. järele. 2) S. Tage-Jensen, Kriminaalkuritegude jälgimine.
 3) Tuletõrje seltsid ja politsei. 4) Dr. H. Dorning, Ungari riiklise politsei organisatsioonist.
 5) H. Tann, Sport Berliini politseinäitusel. 6) Ametlik osa. 7) Kirjanduse alalt. 8) Kuulutused.

Altkäemaks N. S. järele.

Aleksander Kann.

Mida mõistab seadus altkäemaksu all? Selle kohta leiame seletuse N. S. §§ 372—382.

N. S. § 372. seletab, et altkäemaks on, „kui ametnik või muu isik, kes riigi või omavalitsuse teenistuses seisab, asjas või toimingus, mis puutuvad tema ametalalisesse kohustesse, võtab meelega, mis seisab rahas, asjus või muus”. Edasi seletab vene senat, et altkäemaksu all tuleb mõista, kui isik, kes riigi või omavalitsuse teenistuses, võtab oma ametalalise toiminguga ühenduses meelega. Selles mõttes tarvitatakse erilist oskussõna „ЛИХОИМСТВО”. Altkäemaksu all tuleb mõista meelega saamist niisuguse toimingu eest, mida meelega saaja oli kohustatud täitma tasuta, ühenduses oma ametkohuste täitmisega. Kui keegi, olles ametnikuna registreerimata, siiski oma kohustetäitmisel ametasutise juures raha

võtab oma toimingute eest, mida oli kohustatud tasuta tegema, käib tema altkäemaksuvõtja mõiste alla. Ühesõnaga, N. S. § 372. ja järgnevate kohaldamiseks on vaja, et süüaluse poolt on meelega vastu võetud toimingute eest, mis käivad tema amettegevuse piirkonda. Meelega vastuvõtt niisuguste toimingute eest, mis ei puutu ametalasse, ei ole enam altkäemaks, vaid väljapetmine (мошенничество). N. S. § 372. märkuse põhjal loetakse altkäemaksuks (МЗДОИМСТВО) ka niisugust toimingut, kui ametnik kirjutab palve oma ametasutisse erilise tasu eest.

Kui pöörduda altkäemaksu lähemale vaatlusele, siis tuleb peatuda mõistete juures, mis on „МЗДОИМСТВО” ja „ЛИХОИМСТВО”.

Peab tähendama, et seaduses on jutt altkäemaksust „ЛИХОИМСТВО” nimetuse

all, kusjuures jutt on ka (§ 377) väljapressimisest, kui altkäemaksu kõrgemast astmest. „Мздоимство” kohta ei leidu seaduses eneses seletust, küll aga on kindlaks määratud selle sõna tähendus seaduse tõlgitsemise teel.

Selleks vaja kõrvutada kõigepealt §§ 372. ja 373. Üks käsitleb meelegaheavõttu isiku poolt, kes riigi või omavalitsuse teenistuses seisab, asjas või toimingus, mis kuulub tema ametalalise tegevuspiirkonda, rahas või muus asjas, kusjuures ühes §-is kõneldakse niisugusest toimingust, mis ühenduses ametkohuste rikkumisega (§ 373.) ja teises ilma selleta (§ 372.). Seega selgub, et § 372. on jutt „Мздоимство”-st) ja seda võiks defineerida kui juhtumust, kui isik, kes seisab riigi või omavalitsuse teenistuses, asjas või toimingus, mis teenistusega ühenduses, võtab meelegaheana raha või muid asju, ilma et seejuures rikuks ametkohuseid (Senati seletus 1889 nr. 36).

Sii selgub, et „Мздоимство” mõiste selgitamisel on tähtis, kas altkäemaksu on võetud ametkohuste täitmise rikkumisega. Kui viimast asjaolu ei saa konstateerida, on tegemist „Лихоимство” mõistega selle sõna juriidilises mõttes. Selles mõttes peab ka § 372. ja § 373. käsitlemist ja kohaldamist mõistma. Sest § 372. kohaldamiseks on vaja, et toiming, mille eest meelegahe saadud, ei rikuks ametkohuseid (1876 nr. 140). Raha saamine seadusliku toimingu täitmise eest, mis puutunud ametalalistesse kohustesse, karistatakse mitte § 373., vaid § 372. järelle (Sen. sel. 1876 nr. 140) jne.

Edasi käsitleb § 372. küsimust, kas altkäemaksuvõtt on sündinud enne teatavat toimingut või sündinud peale seda, ilma et viimasel juhtumisel kaasas oleks käinud ametkohuste rikkumine (mõlemal korral on tegemist „Мздоимство”-ga”. Nr. 8 § 373 ei tee selles suhtes vähematki vahet, millega omakord „Лихоимство” mõiste erineb „Мздоимство” mõistest.

Selles mõttes on ka süüteo karistused määratavad. Nimelt karistatakse meelegaheavõtt (Мздоимство), kui toiming on korda saadetud pärast altkäemaksuvõttu — § 372. I jao järelle; on altkäemaks pärast toimingu kordasaatmist võetud — tekib karistus § 372. 2. jao järelle.

Ka kõneleb § 372. veel neist juhtumist, kus meelegahe mitte isiklikult võetud ja võrrandab need juhtumised karistuse mõttes neile, kus isiklikult on võetud altkäemaksu. Sellest meelegaheavõtu-

viisist teiste isikute kaudu kõneldakse §§ 373.—376. N. S. § 376. seletab, et altkäemaksu vastuvõtja tunnustatakse ühetaoliselt süüdlaseks järgmistel juhtumustel: esimeses punktis — kui altkäemaksu on võetud mitte isiklikult, vaid teise isiku kaudu või on lubatud altkäemaksu vastu võtta oma naisel, sugulasel, kodurahval või ükskõik kellel; teises punktis — kui raha või asjad ei olnud kätte antud, küll aga lubatud kätte anda, altkäemaksutahtja soovi peale või nõusolekul; kolmandas punktis — kui altkäemaks on isikule, kes on tahtnud altkäemaksu, vahenditult üle antud või teise isiku läbi üle antud mitmesugusel näol (müügi, kaotuse, vahetuse või muul ettekäändel).

Peale juhtumuste, kus altkäemaksu vabatahtlikult antakse, tuleb ette, et kasu sunduslikult altkäemaksu soovijale antakse. Siin on altkäemaksu kõrgem aste — väljapressimine. See altkäemaksuvõttuviis on ette nähtud § 377. Väljapressimise all mõistetakse: 1) igasugune kasu, mida hangitakse ametalalises tegevuses surve näol, ähvarduste või üldse surve kartusel; 2) igasugune meelegahe või seaduse poolt mitteseatud maksu, laenu kui ka teenistuste kasude ja muude paremuste (выгода) nõudmine isikult, kellel on süüaluse ametalas või toimingus kokkupuutumist ükskõik mil näol või ettekäändel; 3) igasugune seaduse poolt mitteseatud rahade või asjade sissenõudmine; 4) igasugused elanikkude palkamised oma või kellegi teise tööle.

Selle paragrahvi järelle väljapressimise oluliseks tundemärgiks on füüsiline või moraalne surve, millega sunnitakse teatavat isikut loobuma varast, s. o. väljapressimine on teise isiku õiguste vägivaldne rikkumine. Kuna väljapressimine on ainult kõrgem aste altkäemaksust, siis kõrvutades § 372. ja § 377. üksikuid punkte leiame, et väljapressimine võib lõpetatuks tunnustada ainult varanduse, raha või kohustuse ülemineku järelle väljapressijale. Meelegahe nõudmisega, kui toiminguga, kus see nõudmine oluline väljapressimise tundemärk ja sellepärast süüteo koosseisu puutub, algab väljapressija kuritahte kordasaatmine N. S. § 9-ga kooskõlas, seda tuleb lugeda väljapressimise katseks, mille eest süüalune vastutusele võetakse N. S. §§ 377., 114. ja 115., kusjuures on ükskõik, kas väljapressitav isik on annud oma nõusoleku või mitte.

Kuna väljapressimine altkäemaksu kõrgem aste on, s. o. oma iseloomu poolest altkäemaks on, siis peab ta eneses sisaldama kõik selle süüteo tundemärgid. Sellepärast on vaja, kui antud tegu tunnustada väljapressimiseks, et ta oleks korda saadetud ametniku poolt ja peale selle, et see tegu oleks ühenduses selle ametniku ametalalise tegevusega, mille suhtes ametnik tasuta peab esinema. Sellepärast ei saa lugeda väljapressimiseks juhtumust, kus kink on asjas ehk toimingus, mis ametalalise tegevuse piirkonda ei puutu, vastu võetud. Niisuguse meelega võtmine loetakse aga ametliku kuritöö puhul ainult siis väljapressimiseks, kui ta kaasas käib moraalne või füüsiline surve, mis isegi pettuse näol võib esineda, kui seda viimast pidada moraalseks surveks. Selles mõttes võib ametliku isiku poolt sunniteel raha laenamine väljapressimise mõiste alla käia.

Nüüd peatume nende asjaolude juures, millest tingitud karistus. Nagu alguses nägime, on N. S.-le ükskõik, kas meelega võetakse vastu isikult vahenditult või teiste kaudu või võtavad altkäemaksu vastu naine, lapsed, sugulased, kodurahvas (N. S. § 372. j. 2., § 376. p. p. 1. ja 2.). Niisama on altkäemaksuks raha ja asjade lubamine (§ 376. p. 3) ehk altkäemaksu andmine müügi, vahetuse, võidu näol (§ 376. p. 4).

Kergendavad asjaolud on, kui süüalune oma ülemusele oma kuriteost teatab ja kahetseb (373, p. 2). Raskendavaks asjaoluks on, kui süüaluste poolt on sündinud väljapressimine vägivaldla tarvitamise abil (378, p. 2) või kui ametnik altkäemaksu eest rikub teenistuse (ametlasi) kohuseid, mis isegi raskemalt karistatakse kui altkäemaks ise (375).

Peatükis, kus kõneldakse altkäemaksust, tuuakse veel terve rida teisi iseseisvaid kuritegusid, mis nii või teisiti seisavad altkäemaksule lähedal. Sinna kuuluvad: 1) vallavalitsuse ametnikkude, kirjutajate ja nende poolt sissekorjatavad rahad, et ametnikke või teisi kostitada (§ 379, p. 1), 2) niisuguste rahade omandamine (§ 379, j. 2), 3) on kuritarvitus ametlal, et kellelegi seadusvastaselt mingisugust kasu või tulu tuua (374), mis ka „лихоимство” mõiste alla viiakse (§ 373), 4) kaasaaitamine altkäemaksu võtmisel teise isiku kasuks, vahemehe osas, osavõtmine surveavalduses ja väljapressimises (§ 380), 5) ülemate loius, kui nad on olnud teadmises, et meelega

alamate poolt võetakse või viimaste poolt isegi väljapressimisi toimetatakse (§ 380, p. 1), 6) altkäemaksu võtmise kohta mitteteatamine, kui on olemas andmed selle kohta (§ 380, p. 2).

Arusaamatuks jääb ainult, kuidas tähendatud kuritegude liiki on sattunud § 380, p. 1. ja p. 2. Veel imelikum on § 374., mis seletab: midagi teha ja lubada teha, mis ametalaliste kohuste vastane on, mitte oma isikliku kasu pärast, vaid sellepärast, et teistele seadusvastast kasu tuua. See paragrahv on tõesti kõige raskem § N. S.-es kohtuniku ja süüdistaja südametunnistusele, kuna kuritegija isiklised tasumotiivid puuduvad. Need §§ 380. ja 374. on imestustäratavad, kuna need kuriteod, mis seal ette nähtud, on juba teistes N. S. §§-des ette nähtud.

Peale N. S. §§ 372.—382., on N. S. veel teised määrused altkäemaksu kohta; neil puudub iseseisev tähendus, kuna seal tuuakse ainult süüaluste uusi liike esile.

Süüdsatena esinevad N. S. järele: ametnik või muu isik, kes riigi või kogukonna teenistuses (§ 372), valla- või külavalitsuse liikmed (Sen. sel. 1897 nr. 22), vallakirjutajad ja nende abid (§ 369), altkäemaksu võtmises süüdistatavate isikute ülemused, kohtunikud (§ 380), § 1154. näeb ette veel omavalitsuse ja erapankade ametnikke. Tõepoolest on aga altkäemaksuvõtjate kaastegelaste arv suurem kui võtjate eneste arv, kusjuures üks osa kaastegelasi vastutust ei kanna (naine, lapsed), aga teine jälle kannab. Altkäemaksuandjaid ei karistata. Siit järgneb imelik nähtus: eraisik annab altkäemaksu eraisiku läbi ametnikule. Seda, kes annab, ei karistata, kuna edasiandja ja ametnik kannavad karistust,

Süüdlaste tegevus altkäemaksude võtmises on: 1) meelega vastuvõtmine rahas, asjas ja muus, 2) meelega mitte-tagasiandmine, mis saadud ilma kokkulepeta, 3) tahtmine või nõusoleku avaldamine altkäemaksu vastu võtta, 4) ähvardamise läbi kasu või muu tasu saamine, 5) meelega või seaduses mitteettenähtud tasu nõudmine, 6) seaduses mitteettenähtud või üleliiga võetud maksum.

Nuhtlus (karistus) on mitmesugune: ametist tagandamine ja türm 4—8 kuuni, teenistusest tagandamine ja türm 8—16 kuuni ja peale selle rahaträhv altkäe-

maksu kahekordses suuruses ehk veel sunnitöö 6—8 aastat (2. j. § 378) j. t. Kui aga altkäemaksuvõtja altkäemaksu

eest saadab korda kuriteo, mis raskesti karistatakse kui altkäemaksuvõtt, siis määratakse karistus koostuse järele.

Kriminaalkuritegude jälgimine.

S. Tage-Jensen'i, end. Taani kriminaalinspektori, Tallinnas peetud loengute järele.

(Vaata „E. P.“ Nr. 30 s. a.)

(Lõpp.)

Dokumentide võltsimine. Võrdlemisi sagedased on juhtumised, kus dokumentide võltsimine politsei poolt ei leia küllalt energilist ja teadlikku jälgimist. Esiteks selletõttu, et ei teata, kuidas tegutseda ja teiseks puuduvad vastavad summad ekspertiisi toimetamiseks.

Iseenesest ei ole nende asjade juurdlemine eriliste raskustega seotud. Dokumentide võltsimisi toimetatakse väga mitmesugusel viisil, nagu võltsimine järelaimamise teel, retusheerimine, hapetega tindid kustutamine jne.

Suuremaks raskuseks järelaimamise teel võltsimise juures on see, et võltsija sunnitud on äärmise ettevaatusega kirjutama; tema peab sulge paberilt paha tihti tõstma ja käekirjade üksikuid tähti võrdlema. Sule tagasipanemine paberile tekitab joones paksemaid kohti, ja käekirjas puudub kindlus. Tihti on need vead silmale tähelepanematud; selle eest võib aga suurekstegev klaas need küllalt selgesti nähtavale tuua. Et seda viga parandada, kirjutavad mõned võltsijad teksti õrnalt pliiatsiga paberile ette, kirjutades pliiatskirja hiljem tindiga üle. Sarnane võltsimine paljastatakse soolhappe ja kloornaatriumi abil, millega niisutamine kõrvaldab tindid ja teeb alloleva pliiatskirja avalikuks. Retusheerimine võetakse kuritegija poolt ette juhtumisel, kui tema poolt järelaimatud täht osutub ebaloomulikuna, ka siin tuleb võltsimine ilmsiks luubi abil võltsitud kohta uurides. Hapetega tindid kustutamine jätab paberile värvilise pleki, mis otsekohe torkab silma, nii et võltsimine sel teel ei anna kuigi häid tagajärgi. Sagedasti tuleb ette ka tindid väljakraapimisi, mis paberi kraabitud kohalt muudab läbipaistvaks; ka kaotab paber võltsimise kohalt oma loomuliku läike. Võib juhtuda, et „asjatundja“ kätes väljakraapimine sedavõrd õnnestub, et selle kindlakstegemine nõuab püsivat tööd. Sarnasel korral niisutatakse kahtluse all olev dokument bensiiniga, mis algul kraabitud koha ümber

laiali valgub ja alles hiljemalt hakkab sellesse imbuma. On kirjeldatud viisil võltsimine avalikuks tehtud, ilmutatakse väljakraabitud tekst ammonium-sulfiidiga. Kui väljakraapimisel on jäänud vähesel määral tindijälgi järele, võib kirja ilmutada dokumenti mitte väga kuuma triikrauaga triikides. Pliiatsikiri jätab harilikult paberi teisele küljele või jälle järgnevale lehele reljeefi, mille peale väljakraapimise korral tuleb tähelepanu pöörata. Tihti on väljakraapitud tekst sel viisil loetav. Pliiatsiga ettevõetud võltsimised on paljastatavad grafiidi mitmesuguse koosseisu tõttu, vaatamata selle peale, et kiri ei lähe värvi poolest lahku. Eriti on see kerge keemilise pliiatsiga kirjutatud teksti juures, kus tarvitatakse salpeetrihapet, millega niisutatult keemilise pliiatsi kiri mitmetoonilisi värve annab, selle järele, missugust pliiatsit tarvitatud.

Dokumentide võltsimine pärastise juurkirjutamise teel, on paljastatav ainult siis, kui hilisem kiri eelmisest juhtub kusagil üle minema. Harilikuks nähtuseks on, et paksem joon peenema peal ja hilisem näib olevat, mis ka kergesti eksiarvamisi võib esile kutsuda. Tõstasjaks on, et pärastine kiri, eelmisest risti ülekirjutatuna, viimast mööda veidi laiali valgub, mis on nähtav ainult luubi abil. Ometi tuleb lõpulikult otsustamisel äärmiselt ettevaatlik olla, et mitte vale järeldusi teha. Prantsuse teadlane dr. Edmond Locard tegi kindlaks, et samalaadilist võltsimist võib paljastada ka ülesvõttega. Ta tegi dokumendist kaks ülesvõtet — ühe ülevalt alla, teise poolviltu; suurendamisel oli hilisema kirja laialivoolamine eelmisel, seega võltsimine, selgesti nähtav.

Igal juhtumisel tuleb enne keemilise katse ettevõtmist dokument pildistada, et mitte võimaldada süüdtõendava materjali kaotamist.

Põlenud paberite päästmine. Kuritegija püüab loomulikult hävi-

tada tema süüdi tõendada võivaid asitõendusi. Juhtumisel, kui politsei kahtlusaluse korterisse satub silmapilgul, kui parajasti paberid ahjus põlevad, tuleb tuli viibimata kustutada. Seda ei tohi aga teha veega, mis söelepõlenud paberi rikub, vaid ahjuukse ja siibrite sulgemise teel. Sel moel katkestatakse põlemisprotsessile hapniku juurepääs, mis kustutabki tule. Helendavalt, paberisõelt on kiri tihtigi loetav, nimelt siis, kui kirjutamiseks pole tarvitatud anilliintinti. Et söelepõlenud paber on habras, tuleb see ahjust peale tule kustutamist äärmise ettevaatusega välja võtta. Selleks tarvatakse kitsaid paberiribakesi, millede varal paber ahjust tõstetakse välja, ehk jälle klaasplaati, mis paberi alla lükatkse ning viimane võetakse ahjust välja. Siis vabastatakse söelepõlenud paber ettevaatlikult üleliigsest tuhast ja asetatakse klaasplaadil $+40^{\circ}$ 1% shellatiinsulatisse, nii et viimane kataks paberi üleni. Shellatiinsulatis muudab hapra söe elastseks, mille järele ta sulatisest tõstetakse välja ja pehme, laia pintsliiga shellatiini kõrvaldamisel antakse talle klaasil enam-vähem sile kuju. Selle järele asetatakse pehmeks muutunud söele kuivatuspaber, millele põlenud paberi tekst kandub üle. Ei sünni see aga, siis tuleb paberit ilmutada. Selleks võetakse soolhapet 20%, salpeetrihapet 20% ja vähesel arvul kaalium ferrocyaniti.

Kahtlusaluse isiku välimus. Kuritegude jälgimise tehnika seab üles nõuded, et vähemutki süüdtõendavat asjaolu ei tohi jätta silmapaari vahele. Minnes välja sellest seisukohast, on viimasel ajal hakatud ka kuritegijate küünealuseid uurima. Kõik inimesed ei puhasta korralikult oma künte aluseid. Teopaigalt külgehakanud ained eraldatakse analüüsil teel künte alla kogunenud mustusest, mis kuritegija vastu kaaluva süüdistuse võivad üles seada.

Peab oletama, kui mõrtsuka ja ta ohvri vahel võitlus on aset leidnud, mis ju selgub kuriteopaiga vaatlusest, ohvri või tunnistajate seletusest jne., siis leiduvad võitlusejäljed ka kuritegija küljes. Sarnaste võitlusejälgedena esinevad kriimustused, muhud, haavad, hammustused jne., millede tekkimist süüaluse poolt seletatakse harilikult väga ilmsüütul viisil. Ühtlasi kahtlusaluse ülevaatlusega tulevad hoolsalt läbi otsida ka tema riided. Viimastel leiduvad sagedasti igasugused

plekid, mis tõendavad isiku kuriteokohal viibimist.

Kahjuks ei jää igakord teopaigalt kuritegija riitele selgeid märke, tihti on teopaigalt külgehakanud ained selgitatavad vaid mikroskoobilisel teel. Et tähendatud viisil kahtlusaluse süüd tõendada, selleks klopitakse ta riided sellekohases kotis hoolsasti läbi. Riidetest kogunud tolmu uuritakse mikroskoobiga, mis võimaldab tolmu koosseisu kindlakstegemist. Juhtumisel, kui tapja astub oma ohvri vereloiku, võib veri ta taldade vahele jääda, kus selle olemasolu tehakse avalikuks benzidiin-prooviga.

Erilist tänu kuritegevuse vastu võitlemises on teeninud sellekohased kohtulikud laboratooriumid, mis, politseiga käskäes töötades, pakuvad viimasele suurt tuge. Nad on viimasel ajal, kus kuritegevus kord-korralt laienenud ning järjest keerulisemaks kujunenud, sarnase olulise tähtsuse omandanud, et võitlemine selle vastu ilma laboratooriumi kaasabitaga ei ole peaaegu mõeldav.

Taani politsei korraldus. Taani politsei korraldus on mitmeti puudulik ja jätab mõndagi soovida. Selle ümberkorraldamiseks on moodustatud eriline komisjon, kelle ülesandeks on kõrvaldada ilmsikstulnud puudusi.

Politsei allub tervikuna kohtuministerriumile ja jaguneb välis- ja kriminaalpolitseiks; poliitilist politseid Taanis ei ole ja selle funktsioonid on pandud kriminaalpolitsei peale. Viimane on puhtriikiline asutus, kuna välispolitsei on omavalitsuste ülalpidamisel. Ametnikkude arv oleneb linna suurusest; nii, näiteks, on Kopenhaagenis 900 välis- ja 133 kriminaalpolitsei ametnikku.

Politsei eesotsas seisab Kopenhaagenis asuv politseidirektor, kellele alluvad 4 inspektorit: välis-, kriminaal- ja kombulvalve politseiinspektorid; 4. inspektori tegevuspiirkonda kuulub kõik see, mis ei allu eelpoolnimetatud inspektoritele. Koh-tadel juhivad politseid — politseimeistrid.

Kriminaalpolitsei allub kriminaalpolitsei inspektorile, asukohaga Kopenhaagenis, kuna provintsilinnades kriminaalpolitsei ametnikud majanduslikkudes asjades alluvad kohapealsele politseimeistrile. See asjaolu, et neil on kaks ülemust: üks pealinnas, teine kohapeal, ongi suuremaks puuduseks Taani politsei korralduses. Direktor määrab ka kriminaalpolitsei isiklise koosseisu.

Mõlemad politseid töötavad käsikäes; kus ühe kompetents algab ja teisel lõpeb, selle äramääramiseks puuduvad kindlad reeglid.

Igas linnas asub kriminaalpolitsei jaoskond, mille koosseis vähemates linnades keskmiselt 10—12 ametnikku. Jaoskonna tegevuspiirkond ulatub umbes 4—5 miili ümber linna. Juhtumisel, kui kuritegu sünnib kusagil maal, väljaspool seda 4—5-miililist piirkonda, siis sõidavad kuritekohale Kopenhaageni kriminalistid, kes siis juurdlust alustavad.

Kõige paremates oludes on Kopenhaageni kriminaalpolitsei, olles varustatud ajakohaste liikumisvahenditega, nagu autod, mototsükletid jne.

Iga asetleidnud suurem kuritöö tehakse teatavaks telefoni ja telegraafi teel kõigile kriminaalpolitsei jaoskondadele, ka lähematele väljamaa piirilinnadele. Juhtumisel, kui roimar on avalikuks tehtud, teatatakse sellest ka kogu välispolitseile.

Kohtu-uuriija instituut, sarnane nagu see tuntud Eestis ja mitmel pool väljamaal, Taanis puudub. Politsei poolt toimetatud juurdlus läheb otseteed kohtusse, ilma kohtu-uuriija kätte minemata. Viimane avaldab asja kohta oma arvamist vaid kohtuistungil, millest ta võtab osa.

On keegi isik politsei poolt arreteeritud, toimetatakse ta hiljemalt 24 tunni jooksul kohtusse, kus otsus tehakse tema vahi alla jätmise või vabastamise kohta. Kohtu poolt jäetakse kahtlusalune vahi alla mitte rohkem kui 14 päevaks, milliseks ajaks politsei peab tema kohta käiva juurdluse lõpetama ja kohtule saatma, vastasel korral vabaneb arreteeritu vahi alt.

Kriminaalpolitseiga kontaktis töötab prokuratuurile sarnanev n. n. „uurimisbüroo”, kelle juht, assessor, esineb kohtus prokurörina. Uurimisbüroo täiendab politsei juurdlust enne selle kohtule ülevõtmist. On süüdtõendavad andmed kahtlusaluse kohta olemas, mõistab kohtu I kohtuinstantsina politsei assessor.

Läbiotsitava nõusolekul võib politsei läbiotsimist toimetada ka ilma manukate juuresolekuta; vastasel korral kutsutakse aga viimased läbiotsimise juure, kuid mitte kaugemalt kui 2 klm. sündmuskohalt, mitte aga samast majast, mis selle

elanikkude vahekorra teravaks võib ajada.

Arreteerimist võib politsei ette võtta vaid kohtuniku nõusolekul, välja arvatud juhtumine, kus kuritegija tabatakse teo pealt, või põhjendatud kartuse korral, et kohtu luba võib hiljaks jääda. Sarnastel kordadel, eriti kui on tegemist raskema kuritööga, viiakse arreteerimine läbi eeldusega, et hiljem kohus annab selleks oma nõusoleku. Isikud, kes kohtu korraldusel arreteeritud, ka kohtualused, päevapildistatakse ja daktüloskobeeritakse vastava politsei jaoskonna poolt, kes sellekohase materjali saadab Kopenhaageni.

Kuriteo jälgimise juures ettetulnud kulude katteks saab iga ametnik teatud summa oma kuupalgale lisaks.

Politseiteenistusele valmistab ette ametnikke politseikool, kuhu võetakse vastu isikuid enne tegevasse politseiteenistusse astumist. Esialgne kursus kestab politseikoolis 6—8 nädalat, mille kestvusel noort politseinikku tutvustatakse seadustega, määrustega ja vähesel määral kuritegude jälgimisega. Pearõhku aga pannakse tema oskusele kuriteopaiga isoleerimises kuni kriminalisti kohalejõudmiseni ja taani keelele, milles nõuetav on oma mõtete selgekujuline avaldamine raportis, kusjuures ortograafiliste vigade peale ei pöörata tähelepanu. Peale eelpooltähendatud kursuse lõpetamist antakse isikule atestatsioon ja määratakse ta omal valikul teenistusse vastava politseimeistri korraldusse, kuhu ta jääb 2 aastaks, missuguse aja kestvusel viimane tema kohta avaldab oma arvamise, pidades teda kõlblikuks politseiteenistusse või mitte. Esimesel juhtumisel astub ta uuesti kooli, kuna kõlbmatuks tunnustatuna vabastatakse ta teenistusest. Teistkordne kursus politseikoolis kestab 11 nädalat, kus võetakse läbi samad ained, mis eelmiselgi kursusel, kuid laiemas ulatuses. Et kooli lõpetada, peab politseinik rahuldavalt sooritama vastava eksami; ei suuda ta seda — vabastatakse ta teenistusest.

Kriminaalpolitsei ametnikkudele korraldatakse eraldi kursused ja spetsiaalaladel aegajalised katsed nendele, kes teenistuses soovivad saada kõrgematele kohtadele.

Tuletõrje seltsid ja politsei.

Siseministri juhtnõõride § 7. põhjal tuletõrje järelvalve teostamise kohta („Riigi Teataja“ nr. 73/74 — 1925. a.) on kõik tuletõrje seltsid ja ühingud kohustatud esitama iga aasta kohaliku prefekti kaudu aruande oma tegevuse üle, märkides tuletõrje tegevuses tähhelpandud puudusi ning soovitavaid uuenduste kavasisid. Seda ei ole aga kõik tuletõrje seltsid ja ühingud silmas pidanud, vähemalt mitte täitnud. Praegu on veel tuletõrje seltsidelt ja ühingutelt 1925. a. kohta aruanded saamata, mis omakord takistab ülevaate saamist tuletõrje seisukorra kohta kui ka üksikute tuletõrje seltside ja ühingute tegevuse üle kohtadel.

Tuli hävitab iga aasta meil miljonilisi rahva ja riigi varandusi, mis on jäädavalt kadunud nende omanikkudele. Selle juures ei või jääda ametasutised ükskõikseteks pealtvaatajateks ja nad peavad omalt poolt kõik tegema, et tuletõrje asjandus ei lonkaks omal tegevusalal ja peavad kõrvaldama võimaluse järele seda, mis võiks halvata tema teguvõimet. Hävitavate tuleleekide vastu võitlemiseks on meil ellu kutsutud üle riigi tihe tuletõrje seltside ja ühingute võrk. Nii on meil üle riigi tegevuses üle 230 mitmesuguse tuletõrje seltsi ja ühingu. Seega on tuletõrje seltsid perekamaks ja suuremaks organisatsiooniks Vabariigis. Et selle organisatsiooni ülesandeks on õnnetuste

puhul rahva ja riigi varanduste kaitsmine, siis on selle organisatsiooni tegevusest kui ka tema teguvõimest eriti huvitatud politsei kui kodanikkude ja riigi varanduste riiklik valve- ja kaitseorgan. Siseministri juhtnõõridega tuletõrje järelvalve teostamise kohta on ka prefektide peale pandud järelvalve tuletõrje seltside valmisoleku üle oma ülesannete täitmiseks tuleõnnetuste puhul. Ja politseiüksuste juhid peavad oma tegevuspiirkonnas olevate tuletõrje seltside ja ühingute ning nende teguvõime suhtes kompetentsed olema ja tuletõrjega sel alal käsikäes tegetsema.

On see läbi viidud, ei peaks seltsidel raskusi tegema ka aruannete ning teadete andmine oma tegevuse kohta. See omakorda nõuab politseijuhtidelt tuletõrje seltside ja ühingute olukorraga lähemalt tutvunemist ja nende olukorra tundmist ja tuleb siseministeeriumile seltside aruandeid esitades, märkida tuletõrje alal tähhelpandud puudusi ning soovitavaid uuenduste kavasisid.

Nähtavasti on tuletõrje seltsid ja ühingud ise aga kõigi nende aruannete andmise suhtes väga loiid, ja politseil tuleks asja energilisemalt võtta, et aruannete järele kohtadelt ministeeriumile tuletõrje asjanduse seisukorra üle ülevaadet võimaldada.

V. P.

Ungari riiklise politsei organisatsioonid.

Dr. H. Dorning, Budapest.

Kuni 1881. aastani ei tuntud Ungaris riiklist politseid. Peale naaberlinnade ühendamist pealinnaks — Budapestiks — võeti vastavate seaduste alusel omavalitsuse politsei riiklise järelvalve alla ja moodustati hiljem ümber riikliseks politseiks. Sellele järgnes alles 1903. aastal — Ungari kuningliku piirpolitsei organiseerimine; tegelikult alustas viimane oma tegevust 1. jaanuaril 1906. a. Vahepeal maksmapandud seaduste alusel ühendati Budapesti riiklise politseiga mõnede pealinna naabruse asuvate omavalitsuse üksuste kommunaalpolitsei valitsused ning 1917. a. asutati riikline politsei ka Fiume's.

Juba enne maailmasõja algust algas Ungaris liikumine, mille eesmärgiks oli

kõikide linnade politseivalitsuste ümberkujundamine riikliseks politseiks. 1912. aastal anti tolleaegsele siseministrile käsk seaduseelnõu välja töötada linnade politseiasutiste organiseerimise kohta uut alustel. Kuigi otsekohe asuti projekti väljatöötamisele, ei jõutud sellega siiski lõpule: asja kiiret edenemist takistasid mitmesugused arvamiste lahkuminekud ja teised raskused ja hiljem muidugi veel sõda.

Karolyi aegne, n. nim. rahva vabariik ja selle valitsus tegi samuti tegemist selle küsimusega, kuid sel ajal ei leitud tarvilikku aega probleemi lahendamiseks. Nõukogude vabariik Ungaris asutas siis punase miilitsa — mille all mõisteti kõiki julgeoleku organeid ja valitsusi — mis

de facto oli ülemaaline riikline politsei, olgugi, et teda selleks de jure ei saadud tunnustada. Tuleb aga märkida, et punane miilits, mille teenistusse jäeti asjatundjaid ja vilunud ametnikke — olgugi alamatele kohtadele --- tegutses väga paljudes kohtades täiesti vana seaduste ja eeskirjade alusel, vaatamata sellele, et tema koosseisu tulid väga ja väga suurel määral kommunistlike vaadetega proletaarlasi.

Nõukogude valitsus langes 1. augustil 1919. aastal. Ajutine valitsus tegi korralduse, et punasest miilitsast tuleb formeerida riikline politsei, ilma lähemaid juhtnööre andmata; seda korraldust ei viidud ellu, sest see valitsus oli sunnitud lahkuma juba paari päeva pärast. Alles järgmine valitsus asus küsimuse lahendamisele sellega, et tema uuesti ellu kutsus sandarmite üksuse ja politsei kohta pani maksma 1918. aasta seaduseelnõu, olgugi ajutise määruse näol. See ajutine määrus käsitab Trianoni rahulepingu tingimuste alusel politsei koosseisu, politsei varustamist sõjariistadega ja politsei komplekteerimist. Ajutise määruse järele kuulub kuningliku ungari riigipolitsei hulka nii hästi endine piiripolitsei, mis sarnasena likvideeriti, kui ka Budapesti riikline politsei, sealjuures ei puudutatud viimase sisemist organisatsiooni. Kõikides linnades astub endise autonoomse politsei asemele riikline politsei ja siseministrile antakse õigus selle riiklise politsei tegevust laiendada ka üksikute valdade ehk valdade gruppide peale. Üldiselt on maaomavalitsusüksustes politseivõim vastava komitaadi-maakonna valitsuse käes, politsei teenistust kannavad sandarmid. Arusaadavalt on ka vallavalitsustele mõned kohalise tähtsusega politsei funktsioonid alles jäetud ja nende teostamiseks võivad vallavalitsused omale palgata erilisi ametnikke — politseinikke.

Kui nüüd lähemalt vaadelda ungari riiklise politsei ülesandeid ja organisatsiooni, siis tuleks esmalt peatuda pealinna politsei juures ja siis juba provintsi politsei juures. Riiklise politsei ülesandeks on hoolitseda avaliku julgeoleku ja korra alalhoidmise eest. Riikline politsei peab alati abi andma teistele riigiasutistele. Peale nende ülesannete täidavad riiklise politsei ametnikud veel kohtuniklike funktsioone nende üleastumiste kohta, mis oma iseloomu poolest kuuluvad välispolitsei järelevalvele ja kohtulikule otsustamisele ei kuulu, ja samuti sarnaste

seaduste ja määruste vastu eksimiste kohta, mis eriliste määrustega on antud politsei lahendada. Siin peab tähendama, et ungari politseivõimudel, samuti nagu ka administratiiv-võimudel, mitte üksi õigus pole administratiivsel teel karistusi määrata, vaid ka erilise kohtupidamise korra alusel tegutseda politseikohtutena. Otsuste peale, mis sel viisil politseivõimude poolt tehtud, võib kaevata ainult administratiiv-kohtupidamise korras.

Riikline politsei, sandarmid ja jõepolitsei, mis ellu kutsuti hariliku välispolitsei täiendusena, alluvad siseministrile. Et nende politseiliikide tegevuse ühtlust saavutada ja arendada, anti terve politsei juhtimine ühe erilise ametniku kätte, see on julgeoleku asutiste juht, kes seisab riigisekretäri auastmel ja on alaline siseministri asetäitja. Kuninglik ungari riigipolitsei on ühtlane organisatsioon, mille liikmed alluvad ühtlaselt üldistele teenistuse eeskirjadele, ühtlasele korrale ja ühtlasele distsipliinile. Tema jaguneb pealinna Budapesti politseisse ja provintsi politseisse. Maa-ala, mis kuulub pealinna politsei tegevuse piirkonda, on ümarguselt 30.500 hektari, elanikke on sel maa-alal üle 1.200 000.

Budapesti riiklise politsei eesotsas seisab ülepealik. Ülepealiku valitsuse alla kuuluvad kõiksugused asutised ja ametid, osaliselt on neil asutistel täitsa iseseisvad ülesanded, nagu näiteks, kriminaalosakonnal, vangimajade osakonnal ja vangide edasisaatmise osakonnal, kombulspolitsei osakonnal. Valitsuse tuure on loodud veel detektiivide korpus, politsei ülemarsti büroo, mitmesugused abiosakonnad ja lõpuks ka veel iseseisev majandusosakond, mis kontrolli mõttes töötab rippumatult ülepealikust ja allub otsekohe siseministrile ehk vastavalt riigikontrollile.

Ühenduses politseiga ja ülepealiku juhatuse all on üleriikline kriminaal-registreerimise büroo, mis 1908. a. peale iseseisva osana töötab ja keskorganiks on tervele riigile. Selles büroos registreeritakse kõik Ungaris määratud ja seadusjõusse astunud kohtuotsused, arreteerimise käsud, tagaotsitavate isikukirjedused, siin peetakse ka daktüloskoobiline kartoteek Henry süsteemi järele. Büroo allub kontrolli mõttes kohtuministrile ja siseministrile ning jaguneb kahte ossa („seksiooni“): kohtu seksioon ja politsei seksioon.

Mis puutub üksikutesse osakondadesse,

mis alluvad ülempaalkule, siis olgu nende kohta tähendatud lühidalt järgmist: kombluspolitsei osakonna ülesandeks on nii hästi lõbunaisterahvaste registreerimine ja arstline järelevaatus, kui ka üldine kontroll nende üle. Prostitutsioon on Ungaris reglementeeritud. On olemas lõbumajad, kuid üksikud naisterahvad elavad ka omaette korterites. Kõikide kohuseks on ilmuda kaks korda nädalas arstlisele järelevaatusele. Mikroskoobiline uurimine võetakse otsekohe osakonnas ette, kui on märgata midagi kahtlast, selleks viibib järelevaatuse ajal osakonnas eriline politseiarst-bakterioloog. Tähendatud osakonna juhataja on ühtlasi ka kombluspolitsei keskasutise juhatajaks; viimane asub siseministeeriumis ja selle ülesandeks on võitlemine naisterahvaste kauplemise ja pornograafilise kirjanduse laialilaotamise vastu, vastavalt Pariisi rahvusvahelistele konventsioonidele.

Kriminaalosakond jaguneb omalt poolt viide gruppi (vargused, sissevõtmised, trükiseaduse vastu eksimised jne.) ja iga grupp veel jaoskondadesse. Et Ungaris maksva kriminaalkohtupidamise seaduse järele kohtulik eeluurimine on osaliselt fakultatiivne ja et politsei kui kuritegusid uuriv asutus ülekuulamise, juurdluste ja üldse uurimiste suhtes peab tegutsema sama seaduste ja määruste järele kui kohtu-uurijad, siis peavad kõik tähendatud jaoskondade juhatajad — referendid olema juriidilise haridusega vanemad ametnikud. Referentide ülesandeks on nendele usaldatud asjade uurimise juhtamine ja saadud andmete kasutamine, mis saadud juurdluste abil, kuriteo paikade päevapildistamise teel jne., tagaotsimiste korraldamine jne., kuna asi-õenduste muretsemine, tagaotsimine jne. juba on detektiivide ülesandeks. Abinõud, mis kitsendavad isiku vabadust (esialgne vahi alla võtmine, asjade konfiskeerimine, läbiotsimiste toimepanemine), võivad tarvitusele võetud saada (välja arvatud juhtumised, mis kuuluvad kohtu-uurijate kompetentsi) ainult gruppide juhatajate käsul ehk aga nende referentide ülesandel, kellele on seks erilised volitused antud. Ainult erakorralistel juhtumisel antakse kuritegijate tagaajamine otsekohe välispolitsei jaoskondade (millistest on allpool veel jutt) kätte, harilikult juurdleb välispolitsei ainult vähemaid süütegusid. Kriminaalosakond on ühtlasi ka keskkohaks tervele riigile valeraha

tegemise ja valerahategijate vastu võitlemiseks.

Detektiivide korpusel on oma erijuht, n. nim. detektiivide ülem, kes samuti kuulub vanemate, juriidilise haridusega ametnikkude hulka. Tema ülesandeks on hoolt kanda selle eest, et välispolitsei kuritegevust eemaldav teenistus saaks kergendatud ja täiendatud erariietes politsei abil. Edasi peab detektiivide korpus abiks olema politseile niihästi kriminaal-asjades kui ka eksekutiivpolitseiliste küsimuste lahendamisel, tarvilikke andmeid ja teateid kogudes. Detektiivide korpus jaguneb 5 brigaadi (iga brigaad jaguneb omalt poolt veel 7 kuni 9 allbrigaadi) ja 3 iseseisvasse allbrigaadi. Üksikutesse allbrigaadidesse kuuluvad harilikult 5 kuni 10 detektiivi, mõnes on isegi 14 detektiivi. Nende juhatajaks on detektiivide inspektor; brigaadid alluvad detektiivide üleminspektoritele. Peale selle on olemas veel eriline brigaad, mille ülesandeks on poliitilise politsei kohuste täitmine. Vaksalites ja vanakraami turul on erilised detektiivide allüksused. Iga jaoskonna juures on mõned detektiivid, kes moodustavad vastava allbrigaadi, koosisuga 2 kuni 7 meheni, linna servadel asuvas jaoskondades ulatab ühe allbrigaadi meeskonna arv isegi kuni 16-ni. Jaoskonna allbrigaadi eesotsas seisab detektiivide inspektor. Distsipliini jne. mõttes alluvad tähendatud allbrigaadid oma inspektori kaudu otsekohe jaoskonnale. Peale selle komandeeritakse alaliselt üksikud detektiivid ülempaalku valitsuse ja selle osakondade juure ja ka teiste, mittepoliitsete riigiasutiste juures. On veel olemas eriline brigaad, mille ülesandeks on abiks olla maksude kontroll-asutisele. Üldse on praegune detektiivide koosseis: 77 juhatajat (brigaadide ja allbrigaadide juhatajad) ja 645 detektiivi. Nagu kõigest sellest näha, ei ole kriminaalosakonna koosseisus detektiive olemaski, vaid kriminaalosakond saab neid detektiivide korpusest. Kui on toime pandud kuritegu ja kuritegija teada pole — välja arvatud suured, rasked kuriteod — antakse asi detektiivide korpuse kätte, viimane uurib ja selgitab asja ning saadab siis ühes kirjaliku ettekandega tagasi kriminaalosakonda. Hädaohtude korral, kui kiirelt tuleb tegutseda, astub vastav referent otsekohe ühendusse vastavate detektiividega, annab neile või nende juhatajale käskusid ja instruksioone.

Administratiivselt jaguneb pealinn 10 ossa, jaoskonda. Igas osas on oma politsei-jaoskond; 11. osakond asutati veel lisaks teistele, selle tegevuspiirkond on Donau jõgi, siin harutatakse ka alaealistesse puutuvaid küsimusi. Peale selle on olemas pealinna politseis veel neli jaoskonda, nende tegevuspiirkonnaks on maa-ala väljaspool Budapesti, mis politseiliselt pealinna juure arvati. Jaoskonnad alluvad vanemale politseiametnikule, harilikult politsei-ülemnõunikule; nemad moodustavad enesest ka 1 instantsi politseikohtuid, nende peale on pandud kõik politseilised ülesanded, välja arvatud need, mis on tsentraliseeritud keskvalitsuse juures. Pealinna mundrikandja politsei allub ülemkomandandile, kes otsekohe allub ülempealikule või viimase asetäitjale. Peale komando, mis on olemas välispolitsei keskkohis, on praegusel silmapilgul olemas veel 22 välispolitsei komandot ja komandanti: 15 jaoskonnas — igas ühes üks, jaamades kaks, ülempealiku valitsuses üks, ratsapolitseis üks, jalgrattapolitseis üks, reservis üks ja õpejaoskonnas üks. Jaoskonnad jagunevad veel rajoonidesse. Rajoon allub politsei-allohviterile; rajooni meeskonna ülesandeks on välisteenistuse püüdmine postide ja patrullide kaudu. Ratsapolitsei ei ole jagatud rajoonidesse. Pealinnas on 11 posti, kus teenistust peavad ratsapo-

litseinikud; üldiselt kasutatakse ratsapolitsei patrullimiseks ning erakorralistel juhtumistel korra alalhoidmiseks. Ka jalgrattakomando on tsentraliseeritud. Selle ülesandeks on peaaesjalikult patrullimine, mis hästi ja tagajärjerikkalt läbi viiakse, nagu näitab igapäevane elu.

Mundrikandja välispolitsei koosseis on praegu 4300 kordnikku (nende seas on 456 allohviteri). Inspektorite, politsei ohvitseride arv on 80 — need arvud ei ole aga veel lõpulikud. Kordnikkudest kuulub 214 meest ratsapolitsei koosseisu ja 197 jalgrattapolitsei koosseisu. Peale selle on välispolitseis veel olemas 2 autot, mis kasutatakse väiksemate politseiuksuste kiireks edasitoimetamiseks ühelt kohalt teise. Välispolitseil on peale keskkasarmu olemas veel neli väikest kasarmut, kuhu on mahutatud ainult ratsapolitsei, ja siis veel erilised hooned õpejaoskonna jaoks. Rajoonide tarvitada on väikesed ruumid, kus leiduvad ainult voodid ametnikkude jaoks, kes teenistuses on ja kes, postilt ehk patrulleerimiselt tulles, puhata võivad. Isikud, kes veel alaliselt pole teenistusse võetud, vaid alles on katse peal, elavad sunduslikult kasarmutes. Vallalised elavad samuti kasarmutes, kuid ainult niivõrd, kui võrd jätkub selleks ruumi. Naisemehed elavad kõik erakorterites.

(Lõpp järgneb.)

Sport Berliini politseinäitusel.

H. Tann.

Suured politsei spordivõistlused Berliinis on möödunud. Nüüd võib rahuga näitusehoones pilku heita politsei spordi jaoskonda. Et see jaoskond on paigutatud esimesesse hoonesse, kus on aupaik langenute mälestuseks, mille ümber on koondatud mitmesuguste riikide jaoskonnad, see näitab meile selgelt, kui suurt rõhku pannakse kehalisele kasvatusel modern politseiametniku ettevalmistamisel. Siin paneme tähele, kui mitmekesine on kehaline kasvatus saksapolitseis: ratsutakse, ujutakse ja võimeldakse, poksitakse, maadeldakse, mängitakse jalg-, käsi-, rusikapalli, hokki, tennis, harrastatakse kerget jõustikku, ratta- kui ka aerusporti. Sama hästi mängitakse malet, keeglit, lastakse märki, joostakse uiskudel ja suuskadel. Ka vehklemine, Jiu-Jitsu ja mootorsport sei-

sab kõrgel. Isegi lennuspordiga tehakse tegemist. Näitusehoones on pandud välja ühe Schupowachtmeistri poolt konstrueeritud purjelennuk, millega tema seadis üles Kasselis uue ilmarekordi mootorita lennukitele. Ei ole ühtegi spordiharu, mida ei harrasta politsei. Et politseil on suur edu mitte ainult politsei, vaid teistel spordivõistlustel, tunnustavad näitusel väljapandud auhinnad.

Selleks, et kehakultuuri süstemaatiliselt ja korrapäraselt arendada, aitavad kaasa ujumisebasseinid, lahtised ja kinnised võimlad ja staadionid. Alles hiljuti avas Berliini politsei spordiselts Grützmahe oma politseistaadioni, millest mudel näitusel oli välja pandud.

Suurt osa etendab politsei kehakasvatuse edendamiseks Spandau kõrgem kehakasvatuse politseikool. Selle kooli

eesotsas seisab politseisportlane oberst Wessig, kelle rinda kaunistab kuld spordimärk. Sellest koolist oli näitusel välja pandud eeskujulik mudel. Peale selle on mudelitega esinenud Karlsruhe, Breslau, Chemnitz, Magdeburg, Potsdam võimla-

dest, poksisaalidest, ujumisbasseinidest ja ratsaspordiplatsidest.

Kokkuvõttes võib tähendada, et ringkäik selles jaoskonnas andis selge pildi sellest, kuidas kehalise tubliduse tõstmiseks tehakse tõsiselt tööd.

Ametlik osa.

Käsu kirjalga 22. novembrist s. a. nr. 105 siseministeeriumile

on Lääne-Saare prefektuuri Haapsalu jaoskonna politseikomissari kohuste täitmine pandud Haapsalu linna politseikomissari M. Koolmeistri peale, arvates 16. maist s. a.

Politseidirektori käsu kirjalga 23. novembrist s. a. nr. 47.

on Narva prefektuuri konstaabli kohuste täitjad Ernst Lokota ja Voldemar Edal kinnitatud sama prefektuuri konstaabliteks, arvates 27. septembrist s. a.

Raudteepolitsei Paldiski rajooni konstaabli kohustetäitja Hans Viies on vabastatud omal palvel, arvates 1. detsembrist s. a.

Raudteepolitsei Tallinna rajooni konstaabli kohustetäitja August Helberg on vabastatud ametist omal palvel, arvates 1. detsembrist s. a.

Kasepää-Kolkja rajooni konstaabel

Tartumaal Karl Keeru on vabastatud ametist omal palvel, arvates 7. novembrist s. a.

Keina I rajooni konstaabli kohustetäitmine on pandud ajutiselt: Keina valla osas — Keina II rajooni konstaabel A. Kirschbaumi peale ja Emmaste valla osas — Emmaste rajooni konstaabel A. Röömele'i peale, arvates 24. oktoobrist s. a.

Satserinna I rajooni konstaabel Petserimaal Gustav Viks on vabastatud ametist omal palvel, arvates 1. detsembrist s. a.

Loosi rajooni konstaabel Võrumaal Aleksander Juhkenthal on paigutatud ümber omal palvel Satserinna II rajooni konstaabliks Petserimaal, arvates 1. detsembrist s. a.

Võru - Petseri prefektuuri konstaabel Julius Keerberg on paigutatud ümber omal palvel Satserinna II rajooni konstaabliks Petserimaal, arvates 1. detsembrist s. a.

Kirjanduse alalt.

Dr. med. H. Madisson. „Alaealiste kuritegijate kasvatus tulemustest eriti Eestis“.

Käesoleval aastal ilmus Dr. med. H. Madissoni sulest kirjastusühisus „Varrak'i“ kirjastusel teos „Alaealiste kuritegijate kasvatus tulemustest eriti Eestis“. Teose hinnaks on 100 marka.

Käesolev raamatuke on eesti keeles esimene, kus on võetud käsitusele kuritegijate kasvatus ning selle tagajärjed. Et meil Eestis võrdlemisi palju on kuritegijaid, siis oleks soovitatav, et isikud, kes ligemalt kuritegijate kasvatuses teevad tegemist, tutvuneksid selle teosega.

Algul annab autor ülevaatliku pildi kuritegijaist ning ühtlasi toob ette, missugused nõuded on seatud kuritegevuse vastu võitlemiseks. Siis asub autor alaealiste kasvatus juure kasvatusmajades, kus peaaegselt toonitab olukorda eesti ala-

aliste kuritegijate kasvatusmajas Harku kolonias, sealjuures toob ta andmeid Saksamaalt ja Ameerika Ühisr. ning võrdleb nende tulemusi Eestis, eriti Harku kolonia omadega, kusjuures Harku kolonia tulemused osutuvad täitsa rahuldavaks. Lõpuks esitab ülevaatliku pildi praegu valitsevast korrast Harku kolonias ning toob esile neid puudusi, mida tuleks kõrvaldada. Kokkuvõttes seab üles ettepanekuid ning sooviavaldusi, kuidas tuleks korraldada, et kasvatuses teel saavutada suuremaid tagajärgi.

Aine on kokkuvõtlikult edasi antud ning tõestatud statistiliste andmete varal. Teos iseenesest ei jäta midagi soovida. Loodame, et see esimene pääsuke ei jääks viimaseks, vaid talle lisaks ilmuks teisi, nagu käsitus täisealistest kuritegijaist, mille üle meil eesti keeles pole mingisugust kirjandust.

Vangimaja ametnik.

„Eesti käsipalli Liidu põhikiri ja kodukord, korv- ja võrkpalli määrustik.”

Tallinna N. M. K. Ü. kirjastus 1926.

Selle raamatu väljaandmisega on Eesti käsipalli liit teeninud suurt lugupidamist ja tänu. Korv- kui ka võrkpall on head mängud, rikkad momentide poolest ja

vaimustavad mängijaid kui ka pealtvaatajaid ning pakuvad lahetust peale vaimlise ületöötamise. See raamat on huvitavalt ja arusaadavalt kokku seatud ja seda käsitades muutuvad mängud reeglipärasemaks. Ühtlasi aitab raamat kaasa mängude levinemisele rahva hulgas.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

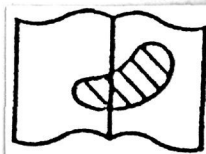
Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- M ü h l b e r g, Jüri Robert Kustase p., v. a. Lehtse vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 14.
T a m m a r, August Jaani p., v. a. Lehtse vallaval.
K r o l l, Iraida Eduardi t., v. a. Viljandi linna pol. jsk. 27. 3. 23. a. nr. 493.
B ü r g e r, Jakob Juhani p., v. a. Ambla vallaval.
E v e l, Adele Marie t., v. a. Veinjärve vallaval. 5. 3. 25 a.
P r a n k, Johannes Jüri p., v. a. Mäo vallaval. 29. 11. 23 a. nr. 172
P ö i e r p a s s, Katariina Mardi t., v. a. Kirna vallaval. 18. 7. 23 a. nr. 13274/39.
E k v u s, Jaan Jaani p., v. a. Kirna vallaval. 12. 11. 24 a. nr. 257.
M a n d e l, Johannes Tooma p., v. a. Esna vallaval. 4. 3. 20 a. nr. 658.
G r e n b e r g, August Hansu p., v. a. Võhmuta vallaval. 2. 5. 25 a. nr. 208.
S i i l a k, Peedu Peetri p., v. a. Paide linna pol. ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 1252.
A r a k, Arnold Tõnise p., v. a. Lõve vallaval. 21. 4. 25 a. nr. 85.
S a s t o k, Ernestiine Aleksandri t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 22. 12. 22 a. nr. 6422.
T i k k a n d, Ida Liisu t., v. a. Patküla vallaval. 5. 2. 24 a. nr. 68.
E s s a u, Eduard Jakobi p., v. a. Kuikatsi vallaval. 13. 4. 20 a. nr. 776.
T e i n, Johannes Johani p., v. a. Särevere vallaval. 1. 6. 20 a. nr. 1351.
K a t i n, Filat Kusma p., v. a. Kavastu vallaval. 11. 9. 20 a. nr. 1079.
H ö l p u s, Valter Siimoni p., v. a. Võru linna pol. ülemalt 23. 11. 19 a. nr. 911.
H a u k, Karl Johani p., v. a. Aleksandri vallaval. 15. 2. 26 a. nr. 16.
S a m o s o n, Jaan Liisa p., v. a. Võru vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 533.
S u d a r e v, Andrei Andrei p., v. a. Peipsi-äärse vallaval. 8. 7. 23 a. nr. 288.
P r e s s, Peeter Jakobi p., v. a. Haanja vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 855.
K i r o t o s k, Jaan Peetri p., v. a. Kahkva vallaval. 13. 4. 20 a. nr. 436.
K l a o s, Eduard Peebu p., v. a. Moisekatsi vallaval. 15. 1. 24 a. nr. 96.
M o i k o v, Reinaldo Vilhelmi p., v. a. 3. jsk. politseikomisarilt Tallinnas 11. 6. 26 aastal.
K l a o s, Gustav Danieli p., v. a. Räpina vallaval. 11. 2. 20 a. nr. 1028.
L a a t s, Jakob Jaani p., v. a. Orava vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 311.
K r a n t s m a n n, Gustav Jakobi p., v. a. Peri vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 854.
K ä g o, Paul Mari p., v. a. Kioma vallaval 27. 5. 19 a. nr. 281.
L o d e s o n, Alfred Joosepi p., v. a. Moisekatsi vallaval. 29. 7. 25 a. nr. 93.
L o d e, Oskar Jaani p., v. a. Ahja vallaval. 15. 12. 20 a. nr. 854.
M a d a l, Johan Jakobi p., v. a. Laanemetsa vallaval. 1926 a. nr. 65.
S t e i n, Jaan Adami p., v. a. Sangaste vallaval. 1924 a. nr. 116.
P a l t s e r, Jaan Jaani p., v. a. Keeni vallaval. 1919 a. nr. 32.
P o l i s, Jaan Peetri p., v. a. Kaagjärve vallaval. 1919 a. nr. 349.
P i i r o j a, Oskar Mihkli p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1924 a. nr. 626.
R i t s, Karl Ado p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1922 a. nr. 230.
K a r r o, Paul Vidriku p., v. a. Sooru vallaval. 1924 a. nr. 5.
K a l j u s a a r (Liivik), Marie, v. a. Panikovitshi vallaval. nr. 227.
V o h i n o v, Ustinja, v. a. Vilo vallaval. nr. 314.
P ü v e, Semjon, v. a. Meremäe vallaval. nr. 360.

- Russki, Marie Ivani t., v. a. Kulje vallaval. 3. 8. 24 a. nr. 397.
- Voronkov, Feodor Gavriili p., v. a. Kulje vallaval. 14. 7. 26 a. nr. 131.
- Kräkovski, Aleksei, v. a. Irboska vallaval. nr. 8215.
- Baranovski, Peeter, v. a. Senno vallaval. nr. 163.
- Gerasimova, Ksenja, v. a. Senno vallaval. nr. 715.
- Tamm, Elisabeth Karli t., v. a. Laiksaare vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 580.
- Tammann, Hilda Jaani t., v. a. Laiksaare vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 256.
- Greismann, Kristof Kristjani p., v. a. Passlepa vallaval. 4. 8. 20 a. nr. 190. (4849)
- Remmelmann, Aleksander Antoni p., v. a. Vormsi vallaval. 5. 7. 26 a. nr. 454. (4847)
- Kusnetsov, Liisa Hansu t., v. a. Nõva vallaval. 4. 4. 23 a. nr. 12. (4850)
- Holm, Lars Hansu p., v. a. Vormsi vallaval. 8. 4. 20 a. nr. 114. (4848)
- Proschkin, Taras, nr. 62. (25048)
- Lalina, Anastasja. (25048)
- Sõrmus, Johannes, nr. 147. (25048)
- Poolakene, Johannes, nr. 174. (25048)
- Aru, Joosep, nr. 858. (25048)
- Kiik, Alma, nr. 686. (25048)
- Kütt, Johannes, nr. 906. (25048)
- Guschova, Natalja, nr. 1721. (25048)
- Malaschkina, Feodora, nr. 700. (25048)
- Vesnuhov, Ilja, nr. 341. (25048)
- Pukk, Rudolf, nr. 1619. (25048)
- Pihlak, Aleksander, nr. 1564. (25048)
- Minner, Johannes, nr. 258. (25048)
- Türi, Johannes Tooma p., v. a. Keina vallaval. 4. 8. 20 a. nr. 1042. (28390)
- Palsner, Voldemar Mihkli p., v. a. Keila vallaval. nr. 1970. (38432)
- Kuuse, Hilda Peetri t., v. a. Keina vallaval. 15. 9. 23 a. nr. 115. (38433)
- Treimann, Juhan Tõnu p., v. a. Kernu vallaval. 15. 1. 22 a. nr. 922. (38434)
- Laan, August Mardi p., v. a. Riisepere vallaval. 12. 1. 22 a. nr. 3. (38435)
- Tederoov, August Gustavi p., v. a. Keila vallaval. 18. 10. 21 a. nr. 2150. (38436)
- Pütsepp, Jaan Jaani p., v. a. Kärstna vallaval. (38779)
- Bergmann, Villem Jaani p., v. a. Puia-tu vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 167. (38779)
- Räbanik, Peeter Peetri p., v. a. Kaarli vallaval. 1920 a. (38779)
- Hendrikson, Liisa Johani t., v. a. Kaarli vallaval. 1920 a. (38779)
- Schmidt, Linda Villemi t., v. a. Viljandi vallaval. 2. 4. 25 a. (38780)
- Tulits, Marie Jaani t., v. a. Tarvastu vallaval. (38780)
- Pärtma, Johan Johani p., v. a. Holstre vallaval. juunikuus 1920 a. (38780)
- Juhanson, Jaan Johani p., v. a. Suure-Kõpu vallaval. 10. 1. 25 a. nr. 9. (38780)
- Tarkpea, Juuli Aleksandri t., v. a. Kärla vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 83. (38781)
- PaaS, Jaan Peedu p., v. a. Taevere vallaval. 1919 a. (38781)
- Bakhoff, Jüri Hansu p., v. a. Vastemõisa vallaval. 8. 2. 21 a. nr. 1659. (38781)
- Kampus, Vladimir Tõnise p., v. a. Taevere vallaval. 17. 6. 20 a. nr. 914. (38781)
- Ronimois, Jaan Hendriku p., v. a. Poili vallaval. (38781)
- Kivikink, Liisa Jaani t., v. a. Olustvere vallaval. (38781)
- Ney, Elfriede Joosepi t., v. a. Kohila vallaval. 13. 6. 21 a. nr. 2363. (39302)
- Vilbach, Johan Siimu p., v. a. Triigi vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 217. (39304)
- Rea, Marie Karli t., v. a. Hageri vallaval. 18. 9. 22 a. nr. 17. (39306)
- Neithal, Richard Karli p., v. a. Kuimetsa vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 45. (39307)
- Rätsep, Liine Pritsu t., v. a. Kohila vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 712. (39309)
- Tull, Hans Jaani p., v. a. Rapla vallaval. 21. 4. 21 a. nr. 2749. (39310)
- Enak (Enok), Jaan Hansu p., v. a. Triigi vallaval. 29. 4. 20 a. (39312)
- Ristikivi, Elfriede Elisabeth Anna t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 20. 11. 24 a. nr. 1582. (39549)
- Jänes, Elmar Tõnise p., v. a. Suure-Kõpu vallaval. 25. 8. 23 a. nr. 81. (39548)
- Vill, Valentin Irina p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 15. 3. 22 a. nr. 8287. (39547)
- Jablönin, Feodor Timofei p., v. a. Kulje vallaval. 14. 3. 25 a. nr. 126. (39546)
- Arak, Anna Ando t., v. a. Polli vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 141. (39545)
- Pank, Mihkel Jüri p., v. a. Tallinna linna pol. ülemalt 29. 1. 20 a. nr. 1834. (40039)

- Ingel, Karl Karli p., nr. 59/37893. (40316)
 Kerge, August Jaani p., nr. 308. (40317)
 Kool, August Jaani p., nr. 37. (40320)
 Kool, Rosalie, nr. 1478. (40320)
 Aren, Anna Johani t., nr. 1762. (40318)
 Rätsep, Anton Antoni p., nr. 642. (40321)
 Sirol, Karl Karli p., nr. 278. (40322)
 Veider, Osvald Gustavi p., nr. 433. (40324)
 Kont, Heinrich Gustavi p., nr. 1122. (40323)
 Liivak, Jüri Jaani p., nr. 709. (40326)
 Kivistik, Leena Jaani t., nr. 606. (40325)
 Liivak, Eduard Bernhard Jüri p., nr. 733. (40328)
 Suuroja, Karl Jaani p., nr. 89. (40327)
 Janno, Johannes Jaani p., nr. 1001. (40330)
 Biera, August Tõnise p., nr. 828. (40332)
 Asper, Otto Juhani p., nr. 645. (40333)
 Saul, Samuel Johannese p., nr. 92. (40334)
 Värnomasing, Eduard Jakobi p., nr. 1082. (40336)
 Paltson, Aleksander Mihkli p., v. a. Paadremaa vallaval. 22. 10. 20 a. nr. 565. (40667)
 Jänter, Ado Mihkli p., v. a. Massu vallaval. 31. 12. 19. nr. 673. (40668)
 Kamarik, Villem Ado p., v. a. Lähtru vallaval. 29. 10. 22 a. nr. 646. (40669)
 Vattmann, Aleksander Hansu p., v. a. 6. jsk. pol. komissarilt Tall. 1926 a. nr. 460. (40829)
 Martinson, Maria Andrese t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 13. 12. 19 a. nr. 3503. (40830)
 Tõnisson, Elmar Juhani p., v. a. Lõve vallaval. 10. 9. 20 a. nr. 340. (40831)
 Baer, Georg Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 11. 1. 23 a. nr. 145. (40832)
 Sild, Ida, v. a. Vana-Kuuste vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 561. (40932)
 Vahter, Liisa, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 2997. (40933)
 Nielender, Hans, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 9. 5. 25 a. nr. 1207. (40935)
 Savan, Mari, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 3. 1. 20 a. nr. 5581. (40936)
 Kaskvelt, Emilie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 4. 12. 20 a. nr. 1665. (40937)
 Lokna, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 15. 9. 23 a. nr. 1523. (40934)
 Kirs, Raimund, v. a. 2. jsk. pol. komissarilt Tallinnas 11. 9. 26 a. nr. 1275. (40938)
 Veltmann, Olga, v. a. Pakri vallaval. 1. 3. 20 a. nr. 200. (40939)
 Tõlpt, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 19. 12. 19 a. nr. 3920. (40940)
 Erlbaum, Rosalie Liisa t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 3. 7. 25 a. nr. 582. (40972)
 Liiv, Melanie Peetri t., v. a. Emmaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 280. (40971)
 Krabi, Villem Augusti p., v. a. Saue vallaval. 15. 3. 21 a. nr. 1453. (40973)
 Offenber, Aleksander Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt nr. 502. (41083)
 Einson, Erna Tõnu t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 7. 2. 20 a. nr. 4358. (41084)
 Nolk, Jakob Hindreku p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1923 a. (41085)
 Ruuvai, Gustav Jaani p., v. a. Taebla vallaval. 18. 10. 22 a. nr. 447. (41086)
 Raud, Bernhard Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 5. 10. 25 a. nr. 2113. (41087)
 Peipmann, Liisa Tõnu t., v. a. Lasnamäe jsk. pol. ülemalt 26. 1. 20 a. nr. 6971. (41088)
 Eichelmann, Anna Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 4. 12. 19 a. nr. 1761. (41089)
 Mathiesen, Alma Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 23. 1. 20 a. nr. 9374. (41090)
 Lemmet, Herman Theodori p., v. a. 4. jsk. politseikomissarilt Tallinnas 11. 3. 26 a. nr. 387. (41091)
 Kitse, Marie Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 25. 1. 21 a. nr. 13008. (41092)
 Kopermann, Hedvig Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 6. 12. 19 a. nr. 1906. (41093)
 Anderson, Robert Augusti p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 13. 2. 20 a. nr. 6473. (41094)
 Mülbberg, Jaan Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 11. 2. 24 a. nr. 296. (41095)
 Rosen, Herman Pauli p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 12. 11. 24 a. nr. 3535/190312. (41429)

- Koolmann, Joosep Jüri p., nr. 676. (41151)
- Seersand, Vladimir Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 11. 3. 25 a. nr. 944/231394. (41430)
- Erikson, Juulia Juhani t., v. a. Seli vallaval. 16. 8. 21 a. nr. 1210. (41431)
- Siimer, Jüri Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 4. 12. 25 a. nr. 1639/234840. (41432)
- Kruusmann, Karl Eduardi p., v. a. Undla vallaval. 30. 12. 24 a. nr. 563/128950. (41433)
- Hirsch, Anna Siimu t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 16. 2. 20 a. nr. 9088. (41434)
- Vunder, Feliks Konrad Fritsu p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 3. 11. 25 a. nr. 2076/271378. (41435)
- Justus, Emilie Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 21. 10. 20 a. nr. 11743. (41437)
- Menning, Eduard, nr. 1463. (41371)
- Hanson, Kristiine, nr. 252. (41372)
- Kotling, Eduard. (41374)
- Treialt, Johannes, nr. 791. (41376)
- Treialt, Anna, nr. 990. (41377)
- Jürgenthal, Joosep, nr. 1765. (41378)
- Strash, Salomon, nr. 1765. (41379)
- Tamreigas, Tatjana, nr. 1217. (41380)
- Bartshaitis, Rosalie, nr. 14676. (41381)
- Paakspuu, Artur, nr. 872. (41382)
- Mittus, Jüri Hansu p., v. a. Vigala vallaval. 24. 12. 19 a. nr. 173. (41535)
- Kull, Villem Ado p., v. a. Kolovere vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 188. (41556)
- Koormann, Mari Liisu t., v. a. Vigala vallaval. 19. 11. 22 a. nr. 1073. (41557)
- Palm, Priidik Mihkli p., v. a. Velise vallaval. 24. 1. 21 a. nr. 406. (41558)
- Kilter, Martin Madise p., v. a. Märjamaa vallaval. 14. 4. 26 a. nr. 207. (41559)
- Kranfelt, Olga Karli t., v. a. Märjamaa vallaval. 19. 8. 20 a. nr. 1019. (41560)
- Kibovits, Jaan Kustase p., v. a. Märjamaa vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 63. (41561)
- Villand, Paul, v. a. Martna vallaval. 7. 1. 20 a. nr. 106. (41654)
- Pärtna, Villem, v. a. Palivere vallaval. 6. 12. 20 a. nr. 135. (41655)
- Pöder, Jaak, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 5. 3. 25 a. nr. 688/214444. (41658)
- Sepp, Karl, v. a. Martna vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 97. (41656)
- Kansmann, Kustas, v. a. Vigala vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 854. (41657)
- Oja, Marie Andrese t., v. a. Kaisma vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 69. (41746)
- Martinson, Johannes Jaani p., v. a. 15. 1. 20 a. nr. 78. (41747)
- Sõel, Tiiu Peetri t., v. a. Emmaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 736. (41749)
- Pohla, Liisa Jaani t. (41750)
- Pärnamägi, Liisa Kristjani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (41762)
- Kruglov, Aleksander Grigori p., v. a. 1. jsk. pol. komissarilt Tartus, nr. 10863. (41763)
- Nokkur, August Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 19. 7. 22 a. nr. 1020. (41764)
- Rammo, Tiina Ado t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 20. 1. 20 a. nr. 5853. (41765)
- Tann, Liisa Johani t., v. a. Laiuse vallaval. 1919 a. nr. 312. (41766)
- Grin, Nikolai Karli p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 1921 a. (41768)
- Tamm, Liidia Jaani t. (41769)
- Arfamonoff, Olga Johani t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 1920 a. nr. 5352. (41770)
- Arro, Aleksander, v. a. 4. jsk. pol. komissarilt Tallinnas 1926 a. (41771)
- Vuks, Jaan Liisa p., v. a. 1. jsk. politseikomissarilt Tallinnas nr. 1787. (41772)
- Lehtmets, Arved Konstantini p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (41773)
- Pistmann, Johan Villemi p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1921 a. (41774)
- Lemberg, Olga Aurelie Villemi t., v. a. Eesti konsulaadist Berliinis 22. 6. 26 a. (41775)
- Ratsek, Lia Rafaeli t., v. a. 3. jsk. politseikomissarilt Tallinnas nr. 15141. (41776)
- Freimann, Karl Karli p., v. a. 2. jsk. pol. komissarilt Tallinnas 1926 a. (41777)
- Miilits, Hans Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (41778)
- Vormansik, Anna Georgi t., v. a. Nehatu vallaval. 17. 8. 26 a. nr. 96. (41438)
- Pällö, Karl Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 12. 11. 24 a. nr. 1659. (41439)
- Rosenberg, Anna Andrese t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1919 a. (41782)

Kaasa, Elisabeth Aleksei t., v. a. Tall.
linna pol. 2. jsk. 11. 3. 20 a. nr. 7290.
(41779)

Hanson, Erna Eduardi t., v. a. Tall.
linna pol. 2. jsk. 1921 a. nr. 2889.
(41781)

Pihlakas, Oskar Rudolf Hindreku p.,
v. a. Rae vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 1213.
(41809)

Seemiskar, Jüri Hindreku p., v. a. Kur-
na vallaval. 2. 4. 20 a. nr. 736. (41810)

Pihu, Vidrik Peetri p., v. a. Võru linna
pol. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 543.
(41811)

Jegorov, Martha Jaani t., v. a. Rae val-
laval. 1921 a. (41812)

Taumi, Leena Hindreku t., v. a. Raud-
teede pol. ülemalt. (41813)

Uula, Johannes Ado p., v. a. Vääna val-
laval. 1924. a. (41814)

Treumann-Rosenberg, Marta Jo-
hani t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. üle-
malt 23. 1. 20 a. nr. 8297. (41815)

Miilits, Helmi Karli t., v. a. Tall. linna
pol. 4. jsk. ülemalt 20. i. 20 a. nr. 8711.
(41826)

Rosenberg, Anette Karli t., v. a. Ne-
hatu vallaval. 27. 2. 20 a. nr. 584.
(41827)

Kivikangur, Maria Jüri t., v. a. Neha-
tu vallaval. 24. 10. 24 a. nr. 478.
(41828)

Pals, Karl Kristjani p., v. a. Harku val-
laval. 11. 12. 19 a. nr. 135. (41829)

Vetsi, Eliise Jaani t., v. a. Rae vallaval.
1920 a. nr. 1082. (41830)

Pukk, Hermide Andrese t., v. a. Vao val-
laval. 6. 3. 23 a. nr. 109. (41852)

Nagel, Nikolai Hansu p., v. a. Vao val-
laval. 31. 8. 20 a. nr. 1250. (41853)

Nurkse, Gustav Jaani p., v. a. Nõmküla
vallaval. 3. 3. 20 a. nr. 678. (41854)

KUULUTUS

Jõhvi jaoskonna politseikomissar Viru-
maal annab teada, et 4. dets. 1926 a. kell 10
hommikul mütiakse Illuka vallamaja juures

enampakkumisel

Joonas Regu päralt olev varandus: üks 2-aas-
tane härg, hinnatud 3.500 marga peale, isiku-
maksu sissenõudmiseks.

Müüdavat looma võib näha oksjoni päeval
4. XII. 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.
Jõhvis, 20. nov. 1926 a.

Nr. 010687.

H. Raukas
Jaoskonna komissar

Kuulutus

Jõhvi jaoskonna politseikomissar
Virumaal annab teada, et 12 dets.
1926 a. kell 10 hommikul mütiakse
Püssi vallas, Püssi asunduses

enampakkumisel

Heinrich Pürjema päralt olev varan-
dus, mis koosneb ühest lehmast ja
ühest mullikast, hinnatud 8.000 marga
peale, mitmesuguste maksude sisse-
nõudmiseks.

Müüdavaid loomi võib näha oks-
joni päeval 12.XII.26.

Pakkumine algab hinnatud sum-
mast.

Jõhvis, 23. nov. 1926 a.

Nr. 03881.

H. Raukas
Jaoskonna komissar.

Restoraan

„DRAAMAKELDER“

Jaani tän. nr. 5.

Kõnetraat 565.

Eeskujulik köök! Odavad hinnad!

Kodumaa ja väljamaa liköö-
rid, veinid, napsid ja õlled.

Soe hommikueine suures väljavalikus
kella 10—1.

Lõuna kella 1—5.

Söögid à la carte igal ajal.

Muusika kella 3—5 ja 8—12.

Restoraanipidaja.